

گنجنامه

(مجله علمی آموزشی، خبری مرکز پژوهش دانشجویان سال دوم، شماره سوم، بهار ۹۶)

در این شماره می خوانیم

- پژوهش برای صفر کیلومترها
- مخدر های صفر و یک
- آنچه درباره ی کنگره ها باید بدانیم
- خوداستنادی در آینه اخلاق ۲

و خدایی که در این نزدیکی است...

لای این شب بویا، پای آن کاج بلند، روی آگاهی آب، روی قانون گیاه...

با سلام؛

با سومین شماره از نشریه علمی - خبری - آموزشی گنجنامه همراه شما هستیم. امیدواریم در این شماره، مطالب علمی و آموزشی جالب و درخوری را در اختیار طالبان علم و دانش قرار داده و قدمی در جهت هموارتر کردن مسیر موفقیت دوستان عزیزمان برداشته باشیم.

همان طور که می دانید افراد موفق موهبتی بیش از دیگران ندارند، تنها چشمانی تیز و روحی مطمئن دارند که ایده های خام اطرافشان را می بینند و پرورششان می دهند تا به ایده هایی بزرگ بدل شوند! آنان می دانند که برای هر مشکلی راه حلی عملی وجود دارد؛ راه حل های عملی، درست در جهان پیرامونشان که تنها باید با دقتی بیشتر و دیدی به دور از قالبها و تعصبات جست و جویشان کنند.

با امید موفقیت و سربلندی شما

نسا اکبری دارستانی

سخن سردبیر..... صفحه ۱

پژوهش برای صفر کیلومترها..... صفحه ۳

آشنایی با مرکز کارآزمایی بالینی (IRCT)..... صفحه ۵

پژوهش به منزله ی کالایی لوکس..... صفحه ۷

خوداستنادی در آینه اخلاق ۲..... صفحه ۹

آنچه در مورد کنگره ها باید بدانیم..... صفحه ۱۰

مخدرهای صفر ویک (digital drugs)..... صفحه ۱۵

درمان پیری با سلول های بنیادی..... صفحه ۱۷

معرفی رشته ی علوم آزمایشگاهی..... صفحه ۱۸

بیستمین سمینار دانشجویان داروسازی سراسر کشور IPSS20..... صفحه ۱۹

دقایقی با دکتر فرشاد رستم پور..... صفحه ۲۰

شناسنامه

گانهامه ی علمی - آموزشی - خبری

سال دوم، شماره سوم، بهار ۹۶

صاحب امتیاز: مرکز پژوهش دانشجویان

مدیر مسئول: وحیدرضا غضنفری

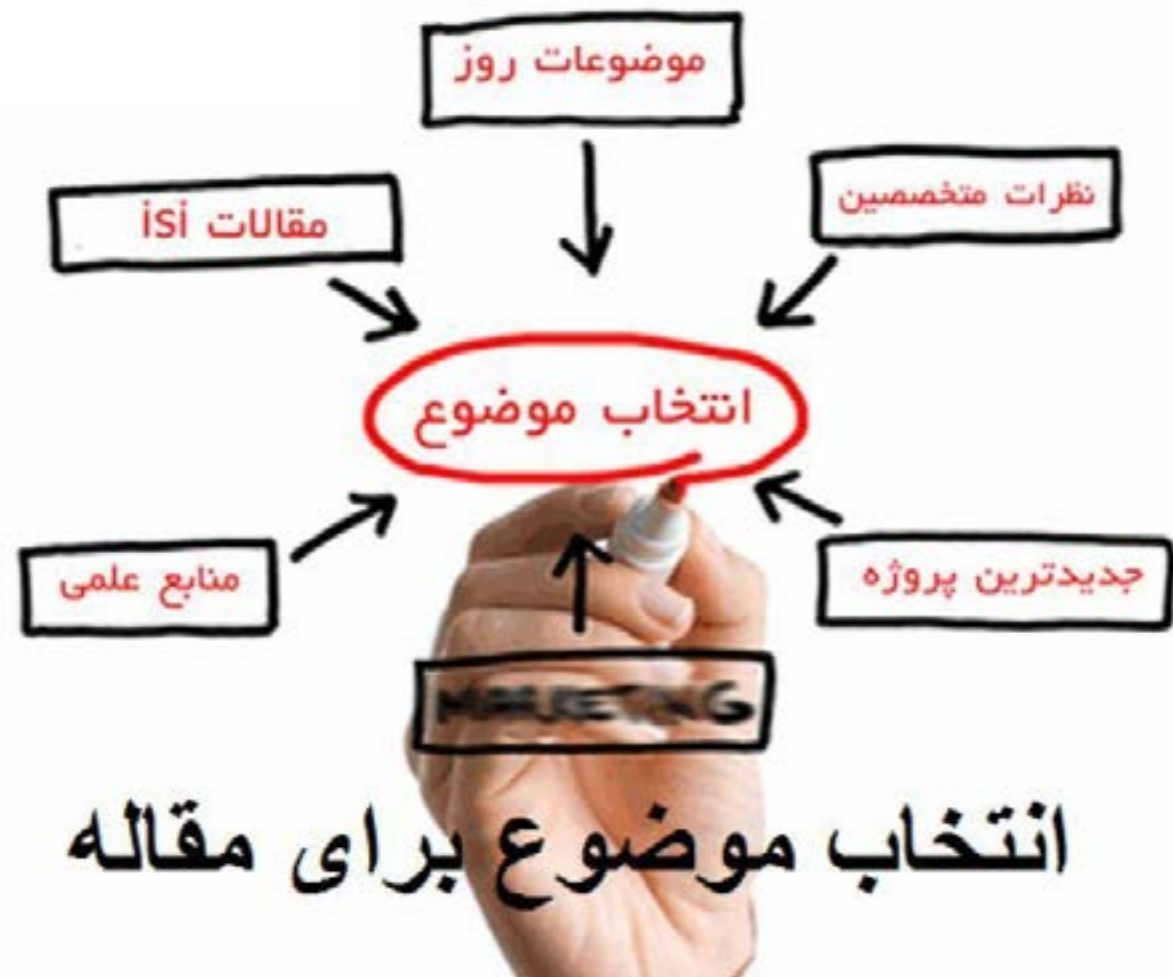
سردبیر: نسا اکبری دارستانی

ویراستار: شکوفه نوریان

هیئت تحریریه: زهرا فراهانی، الهه ابراهیمی بهار، نگار مهری، فاطمه فدایی، آذین

کاظمی، حسین غلامی ذاکری، کمیل سرمدی، مریم افشار، میلاد ساعدپناه

گرافیک: آرمان گرجی

انتخاب موضوع برای مقاله

مثلا متناسب با نیازهای جامعه باشد و اهمیت نتایج آن ارزش وقت و هزینه‌ی صرف شده برای پژوهش را داشته باشند. ویژگی مهم دیگر، قابلیت اجرایی موضوع است؛ یعنی هنگام انتخاب آن باید به امکانات دانشگاه، قابلیت دسترسی به ابزار و نیروی انسانی مورد نیاز، دانش و توانایی لازم و بودجه‌ی در دسترس توجه شود.

یکی از اشتباهات رایج در هنگام انتخاب موضوع، خصوصا در افرادی که تجربه‌ی کمتری دارند، کلی بودن موضوع است؛ یعنی انتخاب موضوعی که بسیار گسترده است و از ابعاد بسیاری نیازمند بررسی است. به عنوان نمونه پیدا کردن درمانی برای سرطان

هایپوتزهای مرتبط با هر رشته یا موضوع را منتشر می‌کنند. هر هایپوتز یک خلاصه پروپوزال محسوب می‌شود که یک ایده‌ی جدید را شرح داده و روش اجرای پژوهش بر روی آن را نیز توضیح می‌دهد. این ایده‌ها شاید بتوانند به شما در انتخاب یک موضوع مناسب برای پژوهش‌تان، کمک کنند.

از هریک از این روش‌ها که برای انجام پژوهش خود ایده گرفته‌اید، پیش از انتخاب آن، به عنوان موضوع تحقیق، لازم است آن را ارزیابی کنید. به عبارتی، یک موضوع علاوه بر ارزش پژوهشی، باید شرایط دیگری را نیز داشته باشد تا به مرحله‌ی اجرا دربیاید؛

پژوهش برای صفر کیلومترها (قسمت اول) پیدا کردن ایده و انتخاب موضوع

در مورد روند انجام پژوهش، پروپوزال (طرح اولیه پژوهش که شامل توضیحات اولیه و روش و ضرورت انجام طرح می‌باشد) و پروپوزال نویسی، جستجو در پایگاه‌های اطلاعاتی و... به‌دست آورید (کارگاه‌های مرکز پژوهش می‌توانند برای کسب این اطلاعات کمک بزرگی باشند.) و صفر کیلومتر پیش استاد نروید تا در مورد جدی بودن شما مطمئن شود. برای شروع و ادامه‌ی یک طرح پژوهشی، پیگیری و نظم بسیار مهم است؛ پس از ابتدا نشان دهید که واجد این دو ویژگی هستید.

راه دیگر این است که خودتان ایده پیدا کنید. با کمی خلاقیت می‌توانید مشکلات بسیاری را که در اطرافتان وجود دارد شناسایی کرده و از آن‌ها یک ایده‌ی پژوهشی طراحی کنید. روش دیگر خواندن مقاله‌های پژوهشی موجود در حیطه‌های مورد علاقه‌تان است. مقاله‌ها منابع بالقوه‌ی ایده‌ی پژوهشی محسوب می‌شوند؛ به عنوان مثال برخی کارهای پژوهشی خوب که نتایج آن وابسته به مکان انجام تحقیق می‌باشد، ممکن است در شهر شما انجام نشده باشد یا به ذهنتان برسد مقاله‌ای که می‌خوانید اگر با جامعه نمونه‌ای متفاوت یا با تعداد بیشتری انجام گیرد می‌تواند نتایج متفاوت یا مفیدتری به دست آورد. همچنین می‌توانید اولویت‌های پژوهشی مرتبط با رشته یا موضوع مورد نظر خود را از سامانه ژيرو در سایت دانشگاه، دانلود کنید که آشنایی با آن‌ها می‌تواند زمینه ساز شکل‌گیری یک ایده‌ی کاربردی برای پژوهش باشد.

راه دیگر، سر زدن به سایت یا ژورنال‌هایی است که ایده‌ی

نقطه‌ی شروع پژوهش، یا همان انتخاب موضوع، برای بسیاری، خصوصا کسانی که در ابتدای راه پژوهشند، سخت‌ترین نقطه است. شاید خود شما نیز که این مطلب را می‌خوانید، در ابتدای دوران دانشجویی علاقه‌مند به پژوهش بوده‌اید اما با بی‌پاسخ ماندن سوال "از کجا شروع کنم؟" کم‌کم از ادامه‌ی پیگیری آن، منصرف شده‌اید اما انتخاب موضوع در واقع آن قدر هم سخت نیست.

مهمترین سوال در این زمینه می‌تواند این باشد که ایده‌ی پژوهش از کجا می‌آید؟ شما از شیوه‌های مختلفی می‌توانید برای انجام یک طرح تحقیقاتی ایده پیدا کنید. یکی از راه‌های موجود (و البته محبوب‌ترین بین تازه کارها) مراجعه به اساتیدی از رشته خودتان است که حاضرند به عنوان استاد راهنما با دانشجو، طرح پژوهشی انجام دهند. اساتید معمولا ایده‌های پژوهشی مختلفی در زمینه کاری خود دارند که به دلایل مختلفی از جمله کمبود وقت، انجام نشده باقی مانده‌اند و در صورتی که شما را به عنوان یک دانشجوی مشتاق و پیگیر بشناسند، حاضرند ایده و راهنمایی‌های خود را در اختیارتان قرار دهند. شاید این را از دیگران شنیده باشید که اساتید، خصوصا در ترم‌های ابتدایی، راضی به انجام طرح با دانشجو نمی‌شوند ولی یکی دلایل این موضوع می‌تواند انبوه طرح‌های نیمه‌کاره‌ای باشد که دانشجویان انجام آن را قبول و در نیمه راه رها نموده‌اند. پس باید کاری کنید که اعتماد اساتید را جلب شود. پیش از مراجعه به آن‌ها سعی کنید کمی اطلاعات

آشنایی با مرکز ثبت کارآزمایی بالینی (IRCT)

تشخیصی، وسایل استفاده شده برای درمان در بدن انسان، روش‌های رفتاردرمانی، روش‌های ارائه خدمات و روش‌های پیشگیری را شامل می‌شود.

این مرکز با حمایت معاونت تحقیقات و فناوری وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی راه اندازی شده است.

ثبت کارآزمایی‌های بالینی با اهداف زیر بوجود آمده است:

- اطلاع رسانی در مورد کارآزمایی‌های بالینی کشور
- هماهنگ شدن فرآیند کارآزمایی‌های بالینی با استانداردهای بین‌المللی

- آموزش عمومی در زمینه مطالعات کارآزمایی بالینی و اهمیت آن
کارآزمایی بالینی (Clinical trial) یکی از انواع مطالعات پزشکی است که بر روی جمعیت‌های انسانی انجام می‌شود. کاربرد مهم کارآزمایی‌های بالینی در مطالعه اثرات داروها و شیوه‌های درمانی جدید است. براساس تعریف ارائه شده در سایت بین‌المللی WHO کارآزمایی بالینی مطالعه‌ای است که به منظور ارزشیابی اثر یک مداخله معین در سلامت افراد به صورت آینده نگر انجام می‌شود و در آن شرکت‌کنندگان در مطالعه، معمولاً در دو یا چند گروه دسته‌بندی می‌شوند که یکی از این گروه‌ها، گروهی است که مداخله در آن انجام می‌شود.

مداخلات مورد نظر تنها به دارو‌ها منحصر نمی‌شود بلکه طیف وسیعی از مداخلات از قبیل استفاده از سلول‌های بنیادی در درمان، محصولات بیولوژیک، اعمال جراحی، روش‌های

ثبت کارآزمایی‌های بالینی به شیوه آنلاین از سال ۲۰۰۷ آغاز شد که مرتبط با نظام بین‌المللی ثبت کارآزمایی‌های بالینی توسط سازمان بهداشت جهانی (WHO) می‌باشد. هر ساله تعداد زیادی کارآزمایی بالینی در مراکز دانشگاهی و پژوهشی ایران انجام می‌شود.

ثبت کارآزمایی‌های بالینی از سوگیری‌گزی‌نشی (Bias Selection) توسط پژوهشگران پیشگیری می‌کند. تعدادی از کارآزمایی‌های بالینی نیز ممکن است در مراحل مختلف اجرا متوقف شوند و یا نتایج به دست آمده منتشر نشود.

بنابر این ایجاد مرکز ثبت کارآزمایی‌های بالینی این اطمینان را بوجود می‌آورد که تمام کارآزمایی‌های بالینی که به تصویب

نکنید؛ به علائق خود اهمیت دهید. اگر اولین موضوعی که یافتید یا در اختیارتان گذاشته شد از نظر حیطة علمی یا روش کار با علائق شما متفاوت باشد، ممکن است خیلی زود دل‌زده شوید؛ مثلاً اگر با موش‌های آزمایشگاهی رابطه خوبی ندارید، قطعاً انجام پژوهشی که دائماً با موش سر و کار دارد، کار عاقلانه‌ای نخواهد بود. مطمئن باشید با اندکی صبر و تلاش می‌توانید در حیطة‌های مورد علاقه خود، موضوعات مناسبی پیدا کنید و از وقتی که صرف پژوهش می‌کنید، نهایت لذت را ببرید.

می‌تواند زمینه مورد علاقه شما برای پژوهش باشد اما به هیچ عنوان یک ایده پژوهشی محسوب نمی‌شود. پژوهش باید به گونه‌ای طرح شود که بتوان در فرصت محدودی که در اختیار است، پاسخ آن را پیدا کرد. انتخاب موضوعات کلی و سنگین، خصوصاً در مقاطع پایین‌تر، بدون آگاهی از روش تحقیق و داشتن مطالعه لازم به راحتی می‌تواند هرکسی را از ادامه‌ی راه پژوهش، منصرف کند. اشتباه رایج دیگر، تلاش برای از صفر شروع کردن است؛ یعنی انتخاب موضوعاتی که قبلاً تحقیقی روی آن صورت نگرفته و یا کارهای بسیار اندکی در خصوص آن انجام شده است. انجام پژوهش با ایده‌ای کاملاً جدید، نیازمند تجربه و آگاهی بسیار از متدولوژی تحقیق و دانشی وسیع در زمینه پژوهشی می‌باشد و به جز موارد خیلی خاص، غالباً پژوهش‌ها، به پشتوانه‌ی نتایج تحقیقات قبلی، شکل می‌گیرند و برای رفع ایرادات یا تکمیل آن‌ها تلاش می‌کنند؛ پس پیش از انتخاب هر موضوعی لازم است مقالات مرتبط و نزدیک به موضوع را پیدا کرده و مطالعه کنیم. (پیدا کردن مقالات مرتبط، نیازمند جستجو در پایگاه‌های اطلاعاتی همچون گوگل اسکالر، پاب‌مد و... می‌باشد که در شماره بعدی گنجنامه به آن خواهیم پرداخت).

در پایان، به کاربردهای موضوع در علم و زندگی روزمره توجه و پیش از انتخاب هر موضوعی، اهمیت انجام آن را پیدا کنید. به عنوان مثال یافتن یک دارو برای بیماری‌ای که هم‌اکنون نیز یک داروی صد درصد موثر برای آن وجود دارد، هیچ ضرورتی نخواهد داشت. انجام پژوهش، تنها برای افزایش رزومه هم با اصول اخلاقی در تضاد است و هم پژوهش را به یک کار کاملاً خسته‌کننده، تبدیل می‌کند. اگر ابتدای راه هستید برای یافتن موضوع پژوهشی عجله

می‌رسند در این مرکز ثبت می‌شوند. برای ثبت کارآزمایی بالینی در مرکز ثبت کارآزمایی‌های بالینی ایران ابتدا باید عضو مرکز شوید. کارآزمایی‌های بالینی که در ایران اجرا می‌شوند بایستی به دو زبان فارسی و انگلیسی ثبت شوند.

ورود اطلاعات کارآزمایی بالینی در ۱۲ مرحله صورت می‌پذیرد. این اطلاعات شامل اطلاعات عمومی، کد ثبت در سایر مراکز ثبت بین‌المللی، تأییدیه کمیته‌های اخلاق، بیماری‌های (موضوعات) مورد مطالعه، پیامد اولیه، پیامد ثانویه، تداخلات، مراکز بیمارگیری، حمایت کنندگان مالی، فرد مسئول جوابگویی عمومی مطالعه، فرد مسئول علمی و فرد مسئول به‌روزرسانی است.

اطلاعات عمومی مربوط به مطالعه شامل نام عمومی و علمی مطالعه، خلاصه مطالعه، وضعیت بیمار گیری، زمان مورد انتظار برای شروع و اتمام بیمارگیری، حجم نمونه، بیماری‌های (موضوعات) مورد مطالعه می‌باشد.

برای تایید نهایی ثبت کارآزمایی بالینی در مرکز ثبت کارآزمایی‌های بالینی ایران داشتن مصوبه کمیته اخلاق ضروری است. اطلاعات وارد شده توسط شما، پس از تایید نهایی، در معرض دید عموم قرار خواهد گرفت.

خلاصه مطالعه:

- این بخش باید حداکثر در ۲۵۰ کلمه تنظیم شده باشد.

- ترتیب محتوایی این قسمت باید به ترتیب به هدف مطالعه، معیارهای کلیدی ورود و خروج، جمعیت مورد مطالعه، حجم نمونه، مداخله مورد مطالعه و زمان آن و پیامدهای اولیه بپردازد.

عمده‌ترین فواید ثبت کارآزمایی‌های بالینی عبارتند از:

۱. رعایت اصول اخلاقی و ادای دین به بیمارانی که در این

مطالعات شرکت می‌کنند.

۲. کمک به ارتقای اعتبار داده‌های تولید شده.

۳. مساعدت به پزشکان در تفسیر نتایج و به حداقل رساندن انجام کارآزمایی‌های بالینی تکراری و بی‌فایده.

۴. پیشگیری از قرارگرفتن داوطلبانی که در معرض خطرات بالقوه‌ای در کارآزمایی‌های بالینی قرار می‌گیرند.

۵. اطلاع رسانی همگانی از مستور ماندن نتایج کارآزمایی‌هایی که با منافع شرکت‌های دارویی هم‌خوانی ندارد.

تاکنون ثبت کارآزمایی‌های بالینی در نقاط مختلف از جمله هند، چین، سریلانکا و آمریکای لاتین صورت گرفته است. وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی جمهوری اسلامی ایران نیز به تازگی اقداماتی به منظور ثبت کارآزمایی‌های بالینی در سطح ملی و منطقه‌ای انجام داده که توسط سازمان بهداشت جهانی مورد تایید قرار گرفته است. www.irct.ir نشانی پایگاه اینترنتی ثبت کارآزمایی بالینی ایران می‌باشد؛ با مراجعه به این پایگاه اینترنتی می‌توانید پژوهش‌های بالینی خود را ثبت کنید.

آذین کاظمی

(مجله علمی آموزشی، خبری مرکز پژوهش دانشجویان سال دوم، شماره سوم، بهار ۹۶)

پژوهش به منزله ی کالایی لوکس

از دیر باز تا کنون، بشر به دنبال ناشناخته‌های بسیاری بوده است و با تلاش و طی مراحل، از صفر تا بالا، به نتیجه‌ی دلخواه خود رسیده و یا گاهی نرسیده است.

به نظر من، اگر این حس کنکجاوی در وجود انسان تکامل نیابد و با روش مناسب به آن پاسخ داده نشود، مشکلات همچنان خواهد بود و نخبگان کاری از پیش نخواهند برد. آیا این درست است که

در دانشگاه، مطالبی به صورت حفظی تدریس شود و به گونه‌ای از دانشجویان امتحان بگیرند که نیاز به فکر کردن را در دانشجویان خاموش و او را به سمت دروس حفظی ترغیب کنند و یا حتی خدایی نکرده تقلب؟! همیشه جذابیت کلاس‌هایی که پژوهش محور بوده‌اند و از دانشجویان خواسته شده است که سمینارهای پژوهشی برای کلاس ارائه نمایند، بیشتر بوده است و خروجی نسبتاً قابل قبول‌تری نسبت به کلاس‌های بی‌روح دیگر، از آن گرفته شده است.

دانشگاه‌های ما باید پژوهش محور باشند، باید اساتید ما از دانشجویان بخواهند که به سمت تولید محتوا پیش بروند و خدایی نکرده نباید نسبت به هزینه‌هایی که در دانشگاه برای پژوهش و تدریس صرف می‌شود، بی‌تفاوت بود. سهم پژوهش از تولید ناخالص ملی با وجود سیاست‌ها و اهداف از پیش تعیین شده در زمینه علم و فناوری و برنامه پنجم توسعه هنوز به نیم درصد نرسیده و با وضعیت فعلی بودجه‌ها امیدی به تحقق آن نیست.

دانشگاه‌های ما باید پژوهش محور باشند، باید اساتید ما از دانشجویان بخواهند که به سمت تولید محتوا پیش بروند و خدایی نکرده نباید نسبت به هزینه‌هایی که در دانشگاه برای پژوهش و تدریس صرف می‌شود، بی‌تفاوت بود. سهم پژوهش از تولید ناخالص ملی با وجود سیاست‌ها و اهداف از پیش تعیین شده در زمینه علم و فناوری و برنامه پنجم توسعه هنوز به نیم درصد نرسیده و با وضعیت فعلی بودجه‌ها امیدی به تحقق آن نیست.

دانشگاه‌های ما باید پژوهش محور باشند، باید اساتید ما از دانشجویان بخواهند که به سمت تولید محتوا پیش بروند و خدایی نکرده نباید نسبت به هزینه‌هایی که در دانشگاه برای پژوهش و تدریس صرف می‌شود، بی‌تفاوت بود. سهم پژوهش از تولید ناخالص ملی با وجود سیاست‌ها و اهداف از پیش تعیین شده در زمینه علم و فناوری و برنامه پنجم توسعه هنوز به نیم درصد نرسیده و با وضعیت فعلی بودجه‌ها امیدی به تحقق آن نیست.

دانشگاه‌های ما باید پژوهش محور باشند، باید اساتید ما از دانشجویان بخواهند که به سمت تولید محتوا پیش بروند و خدایی نکرده نباید نسبت به هزینه‌هایی که در دانشگاه برای پژوهش و تدریس صرف می‌شود، بی‌تفاوت بود. سهم پژوهش از تولید ناخالص ملی با وجود سیاست‌ها و اهداف از پیش تعیین شده در زمینه علم و فناوری و برنامه پنجم توسعه هنوز به نیم درصد نرسیده و با وضعیت فعلی بودجه‌ها امیدی به تحقق آن نیست.

دانشگاه‌های ما باید پژوهش محور باشند، باید اساتید ما از دانشجویان بخواهند که به سمت تولید محتوا پیش بروند و خدایی نکرده نباید نسبت به هزینه‌هایی که در دانشگاه برای پژوهش و تدریس صرف می‌شود، بی‌تفاوت بود. سهم پژوهش از تولید ناخالص ملی با وجود سیاست‌ها و اهداف از پیش تعیین شده در زمینه علم و فناوری و برنامه پنجم توسعه هنوز به نیم درصد نرسیده و با وضعیت فعلی بودجه‌ها امیدی به تحقق آن نیست.

(مجله علمی آموزشی، خبری مرکز پژوهش دانشجویان سال دوم، شماره سوم، بهار ۹۶)

می‌داند. وی معتقد است در حال حاضر اهمیت زیربنایی فعالیت‌ها براساس دانش، مورد توجه قرار نمی‌گیرد و برخی از کارشناسان دید غیرپژوهشی نسبت به امور دارند که این امر موجب شده تا سهم پژوهش از تولید ناخالص ملی چشمگیر نباشد.

وی با اشاره به کمبودهای اعتباری در کشور افزود؛ متأسفانه پژوهش در کشور بی‌زبان است و شاید بتوان گفت مظلومیت پژوهش موجب شده تا در بسیاری موارد بودجه‌ها و اعتبارات کشور به پژوهش اختصاص داده نشود.

آسیب‌شناسی همیشه کاری آسان است ولی دادن راه حل است که افراد را به چالش می‌کشد. اول از همه، قوانینی در دانشگاه‌های ما باید حاکم شود که استاد با هر پژوهشی که می‌دهد ارتقاء درجه پیدا نکند؛ بلکه تحقیقاتی او را رشد دهد که متناسب با نیاز کشور و کاربردی باشد و امتیاز این نوع تحقیقات بیشتر از پژوهش‌های بنیادی باشد.

در وهله بعدی نوبت به مسئولین می‌رسد، که بودجه‌های لازم و به حق این حوزه را به عادلانه‌ترین شکل ممکن تقسیم کنند و در جاهایی غیر از این بخش به مصرف نرسانند و توجیه آن‌ها این نباشد که چون تحقیق وجود نداشت ما بودجه را ندادیم و یا صرف مثلاً تعمیرات کردیم، بلکه باید به صورت جدی از افراد صاحب نظریه که در دانشگاه وجود دارند، بخواهند که رسالت خود، در تولید علم دانشگاه را به حد قابل قبول خود برسانند.

و از همه مهم‌تر خود ما دانشجویان هستیم که باید به این امر توجه وافر داشته باشیم، چرا که اگر ما از این جریان به کناره برویم، دیگر زنجیره‌ی پژوهشی کشور، هم در حال حاضر و هم در آینده، دچار مشکلات جدی خواهد شد. پس اول از همه باید در خودمان

بازنگری‌های لازم را انجام داده و به سمت بالندگی رشد کنیم شاید شعار باشد ولی شدنی است. کمی تغییر نگرش می‌خواهد. به امید آن‌که روزی شاهد باشیم که پژوهش‌های بومی، دردی از جامعه خود درمان کند و فقط برای ارتقای مرتبه‌ی تحصیلی نباشد چرا که همه ما مسئولیم.

تا چه پیش آید زین پس...

خود استنادی در آینه‌ی اخلاق (۲)

در شماره‌ی قبل، خود استنادی را تعریف کردیم و به معرفی انواع

آن پرداختیم. در این شماره، بنا داریم تا به علل خود استنادی و تاثیرات آن بپردازیم.

پیش‌تر گفتیم که وقتی نویسنده‌ای برای راهنمایی خوانندگان

و داوران و روشن نمودن دقیق یافته‌های جدید، به مقالات مرتبط قبلی خود، ارجاع می‌دهد؛ نه تنها اشکالی ندارد بلکه این کار او الزامی است. کارهایی علمی مورد استناد قرار می‌گیرند تا به

بیان دقیق تئوری‌های موجود و مورد بحث مقاله بپردازند و هم

چنین به نویسنده در تنظیم سؤال‌های پژوهشی، روش مطالعه یا تنظیم مسائل مطرح در بحث، کمک کنند.

هم‌چنان که در مورد نویسندگان ذکر شد، زمانی که یک مقاله

هم کیفیت بالایی داشته باشد یا به موضوعی تازه پرداخته باشد، طبیعتاً تعداد استناداتش بالا می‌رود. اما مشکل از جایی آغاز می‌شود که ارجاع به کارهایی غیر مرتبط

یا کارهایی که از حیث علمی کمکی به خوانندگان برای درک

بهبتر مطلب نمی‌کنند، رخ دهد؛ به عبارتی، استناد به دلایل غیر علمی، که چالش برانگیز است. به‌طور خلاصه از علل استنادات غیرعلمی، می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

۱- برخی از نویسندگان برای افزایش تعداد ارجاعات به

مقاله‌ی خود، دست به خوداستنادی غیرضروری می‌زنند.

حتی در مقالاتی که چند نویسنده دارد، اگر یکی از نویسندگان خوداستنادی قابل توجهی داشته باشد، همان اثر را برای سایر

نویسندگان دارد.

۲- همکاری تعداد زیادی پژوهشگر یا چندین مؤسسه‌ی پژوهشی و دانشگاهی، در طرح‌های مشترک بین کشورها، می‌تواند باعث خوداستنادی شود.

۳- از علل مهم خوداستنادی، منتفع شدن نویسنده از امتیازهای حاصل از افزایش استناد به مقاله، مانند ارتقا برای هیئت علمی و شهرت در بین همکاران است.

۴- مورد دیگری که می‌تواند باعث خوداستنادی شود، به خصوص در کشورهای در حال توسعه دسترسی رایگان به متن مقالات است.

۵- در مواردی که سردبیران، نویسندگان را ملزم به استناد به مقالات چاپ شده در مجله‌شان می‌کنند؛ استناد به مجلات غیرمرتبط زیادتر می‌شود، زیرا برای نویسنده، صرفاً چاپ مقاله مهم است نه ارتقا کیفی اثر.

با توجه به علل یاد شده به نظر می‌رسد بازبینی در نحوه‌ی ارزشیابی افراد، مجلات و مراکز پژوهشی، می‌تواند میزان خود استنادی غیر علمی را کاهش دهد. همچنین گزارش درصد خود استنادی غیر علمی نیز تا حدودی می‌تواند راهگشا باشد.

حمایت‌کنندگان کنفرانس و هزینه ثبت نام و شرکت در کنفرانس می‌باشد. هرچه کنفرانس سابقه بیشتری داشته باشد اهمیت آن بیشتر است. به عنوان مثال، ارزش علمی کنفرانسی که برای بیست و سومین بار برگزار می‌شود، نسبت به کنفرانسی که برای دوم برگزار شده، بالاتر است. معمولاً کنفرانس‌های جدیدتر جهت تبلیغ و مطرح شدن، تعداد بیشتری از مقالات را می‌پذیرند و در عین حال داوری ساده‌تری انجام می‌دهند در مقابل کنفرانس‌هایی که در دانشگاه‌های مطرح دنیا برگزار می‌شوند، معمولاً کیفیت علمی بالاتری داشته و داوران خبره و متخصص، مقالات را داوری خواهند نمود. همچنین هر چه اعضای کمیته علمی کنفرانس از رتبه علمی بالاتری داشته و پژوهشگرانی برجسته و شناخته شده باشند، سطح علمی کنفرانس بالاتر خواهد رفت. کمیته علمی کنفرانس، وظیفه انتخاب داورها برای مقالات و اخذ تصمیم نهایی

در صورتی که مقاله پس از مهلت تعیین شده، برای کنفرانس ارسال گردد، داوری نخواهند شد. پس از نوشتن مقاله و ارسال به موقع (Submit)، مطابق با آیین‌نامه‌ی نگارش مقالات مربوط به آن کنفرانس، فرآیند داوری مقاله آغاز می‌شود؛ این مرحله بسته به کنفرانس تقریباً دو ماه طول می‌کشد. معمولاً چند داور که در زمینه‌ی مقاله‌ی ارسال شده دارای دانش و تجربه‌ی مناسبی باشند، آن را مطالعه می‌کنند، نکات و پرسش‌های خود را به گروه علمی برگزارکننده کنفرانس ارسال می‌نمایند و در نهایت، نتایج داوری به اطلاع نویسندگان مقاله رسانده می‌شود.

معیارهای اصلی برای ارسال مقاله به کنفرانس، علاوه بر هم‌خوانی موضوع و محتوای مقاله با موضوعات مطرح شده در کنفرانس، سابقه کنفرانس، محل برگزاری کنفرانس، کمیته برنامه‌ریزی علمی کنفرانس (TPC: Technical Program Committee)،

آنچه در مورد کنگره‌ها باید بدانیم

به طور کلی مقالات به دو دسته‌ی اصلی تقسیم می‌شوند:

۱. مقالات مجلات (ژورنال)

۲. مقالات کنفرانسی

از تفاوت‌های مهم مقالات ژورنال و کنفرانس می‌توان به موارد زیر اشاره نمود:

۱. معمولاً مقالات ژورنال به علت این‌که داوری دقیق‌تری (Peer review) دارند، دارای اعتبار و ارزش علمی بالاتری نسبت به مقالات کنفرانسی هستند. صحت و اعتبار نتایج در مقالات ژورنال بالاتر از مقاله‌های کنفرانسی است.

۲. برای ارسال مقاله به مجله، محدودیت زمانی وجود ندارد و در هر زمانی می‌توان مقاله را برای مجله ارسال نمود. اما برای ارسال مقاله به کنفرانس، مهلت ارسال وجود دارد و چنانچه مقاله در موعد مقرر شده ارسال نشود، داوری نشده و پذیرفته نخواهد شد.

۳. نتایج داوری مقاله‌های کنفرانسی در مدت کوتاه‌تری اعلام می‌شود. در حالی‌که در مقاله‌های ژورنال فرآیند پذیرش مقاله طولانی‌تر بوده (گاهی اوقات بیش از یک سال) و معمولاً مقاله چندین بار مورد اصلاح و تجدید نظر داوران و نویسندگان قرار می‌گیرد.

۴. در مقاله‌ی ژورنال، جزئیات دقیق‌تر و مفصل‌تری

به مقالات کنفرانسی دارند. مقاله‌های کنفرانسی مختصر بوده و صرفاً به مطرح کردن ایده و توضیح آن، با انجام آزمایشات و شبیه‌سازی‌های ساده می‌پردازند و از نظر تعداد صفحات دارای محدودیت بیشتری می‌باشند.

در ادامه به شرح مقالات کنفرانسی به طور اختصاصی می‌پردازیم: در یک کنفرانس، افرادی که در زمینه خاصی به تحقیق و پژوهش مشغول هستند، به تبادل اطلاعات می‌پردازند. بیشتر اوقات، ایده‌ای که در آغاز به ذهن می‌رسد به صورت یک مقاله کنفرانسی چاپ شده و به جامعه‌ی علمی عرضه می‌شود. در این مرحله هنوز جزئیات، مورد بررسی دقیق قرار نگرفته‌اند و مقایسه کافی با دیگر پژوهش‌های مشابه انجام نشده است. مزیت عمده‌ی مقالات کنفرانسی، این است که مقاله به صورت شفاهی و سخنرانی ارائه شده و به این ترتیب با دیگر صاحب‌نظران بحث و تبادل نظر می‌شود. مزیت دیگر ارسال مقاله برای کنفرانس، کوتاه بودن زمان پذیرش و چاپ، نسبت به ارسال آن برای مجلات است. مقالات پذیرفته یا ارائه شده در یک کنفرانس، در مجموعه مقالات کنفرانس با نام proceeding چاپ می‌شوند. سایت‌های مختلفی وجود دارد که کنفرانس‌های تخصصی مرتبط با رشته‌ها را، به صورت دسته‌بندی شده و بر اساس تاریخ و زمان برگزاری آن‌ها، ارائه می‌کنند از جمله:

www.allconferences.com

www.conferencealrets.com

برای کنفرانس‌ها مهلت ارسال مقاله (Deadline) وجود دارد و

در مورد پذیرش و یا عدم پذیرش مقالات، بر مبنای نظر داوران را بر عهده دارد. حمایت کنندگان کنفرانس نیز نقش بسزایی در کیفیت برگزاری کنفرانس دارند. به عنوان مثال مقالات پذیرفته شده توسط چه ناشرانی چاپ خواهند شد و یا نسخه تکمیلی مقالات برتر کنفرانس، در چه مجلاتی به چاپ خواهند رسید. بدیهی است چاپ مقالات توسط ناشران معتبر، بر اهمیت آن کنفرانس می‌افزاید.

در کنفرانس‌ها، بابت شرکت در کنفرانس و چاپ مقاله هزینه‌ای دریافت می‌شود که اصطلاحاً هزینه ثبت نام (Registration) گفته می‌شود. البته بدون ارسال ارائه مقاله نیز می‌توان با پرداخت هزینه ثبت نام، به عنوان شرکت کننده، در کنفرانس حضور داشت. گاهی اوقات، در بعضی از کنفرانس‌ها هزینه ثبت نام تعیین شده برای ارائه یک مقاله با دو مقاله یکسان است. در برخی کنفرانس‌ها نیز هزینه ثبت نام یک مقاله تعیین شده و به ازای هر مقاله‌ای بیشتر، مبلغی اضافه بر هزینه ثبت نام اولیه دریافت می‌شود. برای تشویق نویسندگان و شرکت کنندگان به ثبت نام به موقع در کنفرانس، هزینه ثبت نام زودهنگام (Early registration) کمتر است و شرکت کنندگانی که سریع‌تر ثبت نام نمایند، هزینه کمتری پرداخت می‌کنند. به عبارت دیگر نویسندگانی که مقاله آن‌ها پذیرفته شده است، بهتر است هر چه سریع‌تر در کنفرانس ثبت نام کنند، چرا که پس از سپری شدن زمان ثبت نام زودهنگام، باید هزینه بیشتری بپردازند. به طور کلی، بیشتر کنفرانس‌ها برای دانشجویان و یا اعضای انجمن‌های مرتبط با آن کنفرانس، تخفیف قائل می‌شوند که جزئیات آن در قسمت registration سایت کنفرانس در اختیار شرکت کنندگان قرار می‌گیرد.

از دیگر نکات حایز اهمیت در مقالات کنفرانسی، تعداد صفحات مقاله می‌باشد که در سایت کنفرانس تعداد صفحات مجاز مقاله اعلام می‌شود. همچنین می‌توانید در قسمت تاریخ‌های مهم سایت کنفرانس و یا فراخوان ارسال مقاله (Important Dates)، اطلاعات مهمی از جمله مهلت ارسال مقاله، تاریخ اعلام رد و یا پذیرش مقاله، مهلت ارسال نسخه‌ی نهایی مقالات پذیرفته شده، تاریخ ثبت نام در کنفرانس (Registration) و تاریخ برگزاری کنفرانس (Conference dates) را ملاحظه کنید. با توجه به تعداد زیاد مقالات ارسالی برای کنفرانس و سرعت عمل داوران برای داوری و ثبت نظر خود، معمولاً تاریخ اعلام نتایج داوری مقالات، چند روز با تاریخ اعلام شده در سایت اختلاف دارد و اغلب، نتایج چند روز دیرتر اعلام می‌شوند.

مقالات ارسال شده برای کنفرانس دارای الگوی نگارش (Template) مشخصی می‌باشند که خاص آن کنفرانس است. به عنوان مثال نوع قلم، اندازه قلم و یا حتی دو ستونه و یا تک ستونه بودن مقاله در کنفرانس‌های مختلف، متفاوت است. هر مقاله‌ای که به کنفرانس ارسال می‌شود، می‌بایست قواعد نگارش مقالات مربوط به آن کنفرانس را کاملاً رعایت کند. در صورت عدم رعایت، در بیشتر اوقات مقاله بدون داوری شدن، رد می‌شود. یکی از راه‌های ساده برای رعایت این قواعد این است که فایل template مقاله را از سایت کنفرانس دانلود کرده و متن مقاله‌ی خود را در بخش‌های مناسب این فایل جایگزین کنیم. معمولاً فایل template در دو قالب Word و یا Latex بر روی سایت کنفرانس قرار داده می‌شود. در صورتی که بخش عمده‌ی مقاله فرمول‌ها و قضایای ریاضیاتی باشد، استفاده از نرم افزار Latex توصیه

می‌شود. معمولاً نسخه تکمیل شده مقالات برتر کنفرانس (Best papers)، چاپ می‌شود که ممکن است برخی از مجلات انتخابی کنفرانس، ISI باشند؛ این موضوع در سایت کنفرانس اطلاع داده می‌شود. در این حالت، مقالات در مجموعه مقالات کنفرانس چاپ نمی‌شوند و نویسندگان می‌بایست جهت داوری مجدد، مقاله را برای مجله‌ی معرفی شده ارسال نمایند. به این ترتیب، مقاله از کیفیت بالاتری برخوردار بوده و لذا پس از داوری مجدد و پذیرش، به صورت یک مقاله ژورنال چاپ می‌شود. ممکن است این مقالات در شماره ویژه مجله (Special issue) و یا شماره معمولی (Regular issue) به چاپ برسند. معمولاً فرآیند پذیرفته شدن این دسته از مقالات که از کنفرانس برای مجله ارسال می‌شوند، نسبت به این که مقاله‌ها مستقیماً برای مجله ارسال شود ساده‌تر است. همچنین هر کنفرانسی برای بهترین ارائه‌ها و پوسترها و یا بهترین مقالات دانشجویی، جوایزی را در نظر می‌گیرد.

در بیشتر اوقات، داوران سوالات و نکاتی جهت توضیح بهتر مطالب مطرح کرده و یا اشتباهات نگارشی و نوشتاری مقاله را بیان می‌کنند تا تصحیح شوند. در این حالت، نویسندگان می‌بایست بر اساس نظر داوران، مقاله را اصلاح کرده و نسخه نهایی مقاله (Final version) را که معمولاً نسخه Camera ready نامیده می‌شود، دوباره ارسال نمایند. لازم به ذکر است که هرگونه تغییر از طرف نویسندگان می‌بایست در این نسخه انجام گیرد؛ به عبارت بهتر این همان نسخه‌ای است که در مجموعه مقالات کنفرانس چاپ خواهد شد.

مقالات پذیرفته شده در کنفرانس معمولاً به دو صورت برای شرکت کنندگان ارائه می‌شود:

الف) ارائه شفاهی (Oral): مقاله به صورت شفاهی در زمان تقریبی بیست دقیقه برای حاضرین ارائه می‌شود. در این حالت پانزده دقیقه برای ارائه نویسنده و پنج دقیقه برای پرسش و پاسخ در نظر گرفته می‌شود. در این حالت فایل ارائه باید به صورت پاورپوینت (PowerPoint) باشد.

ب) پوستر (Poster): اگر شخص نتواند یا نخواهد مقاله را به صورت شفاهی ارائه دهد و یا داوران با ارائه‌ی مقاله به صورت پوستر موافقت کنند؛ می‌تواند پوستر مقاله را تهیه کرده و در محل تعیین شده قرار دهد. معمولاً زمان مشخصی در اختیار نویسندگان قرار داده می‌شود تا بتوانند در مورد پوستر مقاله‌ی خود به شرکت کنندگان توضیح دهند.

توجه به این نکته ضروری است که حداقل یکی از نویسندگان می‌بایست در کنفرانس ثبت نام کرده و جهت ارائه مقاله حضور پیدا کند. اما شرکت در کنفرانس به ویژه در کشورهای دور مستلزم صرف وقت و هزینه‌ی بسیار می‌باشد. بنابراین اگر مقاله شما در

مخدر های صفر و یکی (digital drugs)

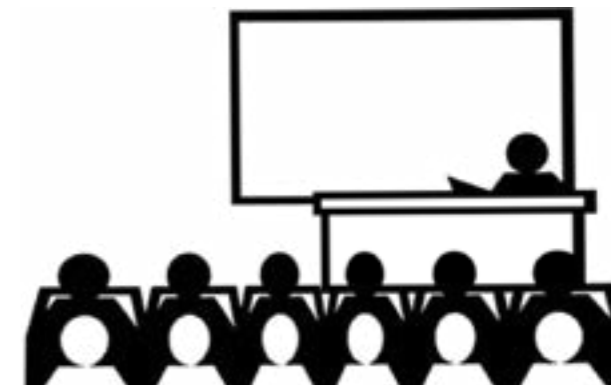
این ادعا را کرد که از موج های صوتی می توان برای تخریب و تغییر شکل آن ها، بهره برد.

هدف ما از توضیح مقدمات مذکور، بررسی امکان وجود هر گونه آثار وضعی موسیقی و سایر اصوات بر روی جسم آدمی بودیکی از این آثار، مخدر های صوتی اند، که اولین بار در سال ۱۸۳۹ میلادی اثر آن توسط «هاینریش ویلهلم داو» کشف شد، این دانشمند آلمانی فهمید که اگر دو صوت را با ریتمی یکسان و فرکانس متفاوت (حداکثر ۳۰ هرتز) برای دو گوش پخش کنیم، با چیزی مثل هد فون و امثالهم پخش شود می تواند عامل ترشح انتقال دهنده های عصبی خاصی شود. این اصوات را می توان در زیر موسیقی ها پنهان کرد و جذابیتشان را بالا برد؛ بدون این که شنونده متوجه اثر آن نباشد، البته طیف گسترده ی استفاده از مخدر های صوتی، امروزه به صورت آگاهانه صورت می گیرد و افرادی از آن به عنوان عامل افیونی و ... استفاده می کنند؛ این ادعا وجود دارد که گوش فرا دادن به این اصوات می تواند تجربه متفاوت مواد مخدر و محرک صنعتی و سنتی را در مغز به وجود آورد؛ این اختلاف فرکانس های پخش شده در هر گوش می توانند اثر متفاوت هریک از مواد مخدر و محرک همچون کوکائین، تریاک، اسید، مورفین، آدرنالین،

شاید رزونانس یا تشدید را از فصل سوم فیزیک پیش ۱ به خاطر داشته باشید، که تعریفش بر اساس زیر بود:

«اگر نیروی نوسانی به یک نوسانگر وارد شود طوری که بسامد نیرو با بسامد طبیعی نوسانگر برابر باشد در این صورت نوسانگر با بیشترین دامنه نوسان می کند که به آن تشدید می گویند.»

در سال ۱۹۴۰ بود که پل معروف تکوما نروز علی رغم مقاومتش در برابر زلزله، سیل و طوفان، به دلایلی که در آن زمان ناشناخته بود به نوسان افتاد و ویران گشت. که بررسی مهندسان آنان را به پدیده ای به نام تشدید رساند. امروزه تشدید آنتن های موبایل توسط آنتن های BTS و امثالهم هست که باعث انقلاب انتقال اطلاعات گشته است. در بدن انسان اجزای فوق العاده متنوعی وجود دارد که هر کدام در فرکانس های خاص به راحتی شروع به نوسان می کنند. که به عنوان نمونه می توان به تحقیقات صورت گرفته پیرامون غشاء لیزوزوم اشاره کرده که در اثر تشدید در طول موج های خاص صوتی پاره شده، آنزیم هایش در فضا آزاد می شود و باعث تجزیه اجزای سلول مالک و حتی سلول های دیگر هم می شوند. با استناد به تعریف و مصادیق فوق، همواره این ادعا وجود دارد که اصوات می توانند با تشدید اشیا، آنان را به نوسان در بیاورند و حتی می توان

کنفرانس های معتبر چاپ شده اند، بیان و ارائه می کنند. همچنین گاهی اوقات چند کنفرانس با هم ملحق شده و یک کنگره جهانی را تشکیل می دهند. قوانین جاری در کنگره ها و سمپوزیوم ها با قوانین کنفرانس ها مطابقت دارد.

معمولا در کنار کنفرانس ها (گاهی نیز به صورت مستقل)، کارگاه های جانبی و تخصصی (Workshop) مرتبط با موضوعات کنفرانس تشکیل می شود. شرکت در این کارگاه ها مستلزم پرداخت هزینه ثبت نام آن ها می باشد. گاهی اوقات این کارگاه های علمی به صورت تئوری و عملی توسط شرکت ها برگزار می شود. لازم به ذکر است که کارگاه ها از نظر تعداد افراد شرکت کننده محدودیت دارند (مثلا بیست نفر). برگزاری کارگاه و یا شرکت در آن ها برای اعضای هیأت علمی و به ویژه برای دانشجویان بسیار مفید بوده و برای تشویق اعضای هیأت علمی و دانشجویان، دانشگاه ها برای برگزارکنندگان و نیز شرکت کنندگان، امتیاز پژوهشی در نظر می گیرد.

هر ساله در داخل کشور نیز در حیطه های مختلف پژوهشی کنفرانس های معتبر ملی و بین المللی برگزار می شود و اساتید و دانشجویان جدیدترین دستاوردهای پژوهشی خود را ارائه می کنند. یکی از بهترین و مناسب ترین کنفرانس ها برای دانشجویان علوم پزشکی کنگره سالیانه دانشجویان علوم پزشکی کشور می باشد که هر ساله در شهریور در یکی از دانشگاه های علوم پزشکی برگزار می گردد که امسال هم به میزبانی دانشگاه علوم پزشکی قزوین اجرا می گردد.

کنفرانسی پذیرفته شده و شما نمی توانید در کنفرانس شرکت کنید، حتما این موضوع را به دبیر کنفرانس اطلاع دهید تا مقاله شما از لیست ارائه دهندگان خارج شود. توصیه می شود در این حالت، با دبیر کنفرانس مکاتبه کرده تا با پرداخت هزینه ثبت نام و بدون شرکت در کنفرانس و ارائه مقاله، نسخه نهایی مقاله پذیرفته شده در مجموعه مقالات آن کنفرانس چاپ شود. در صورت عدم اطلاع رسانی به موقع به دبیر کنفرانس، نام شما در لیست ارائه کنندگان مقاله قرار می گیرد و اگر در چنین حالتی مقاله توسط کسی ارائه نشود، نام نویسندگان در لیست سیاه (Black list) قرار گرفته و برای دیگر کنفرانس های وابسته نیز فرستاده می شود. در این صورت مقالات بعدی شما در کنفرانس های مشابه رد خواهد شد.

از دیگر گردهمایی های مشابه با کنفرانس می توان به سمینار، کنگره (Congress) و سمپوزیوم (Symposium) اشاره نمود. در سمینار تعداد مقالات و موضوعات ارائه شده و تعداد شرکت کنندگان به مراتب بسیار کمتر از کنفرانس می باشد. برگزارکنندگان سمینار از یک یا چند نفر که در مورد موضوعات مشخصی تحقیق کرده اند، دعوت شده و آن ها نیز نتایج و دستاوردهای حاصل از پژوهش خود (یا دیگران) را که پیش از این در مجلات و

درمان پیری با سلول های بنیادی

شوند، پتانسیل تکثیر مناسبی دارند. از طرف دیگر این سلول ها این پتانسیل را دارند که به صورت کاملاً بی خطر، در آینده مورد استفاده قرار گیرند؛ زیرا بدون کمترین دستکاری جداسازی و نگهداری می شوند.

در حال حاضر سلول های بنیادی در انواع درمان های ضد پیری استفاده می شوند که معمولاً از بافت های مختلفی جداسازی می شوند. اما محققین پنیسلوانیایی دریافته اند که سلول های بنیادی مزانشیمی مشتق از بافت چربی، در مقایسه با سایر سلول ها ی بنیادی مزانشیمی، با ثبات تر اند و این می تواند زمینه ساز استفاده بیشتر از این سلول ها را در مهار پیری یا بیماری های مرتبط با پیری فراهم آورد.

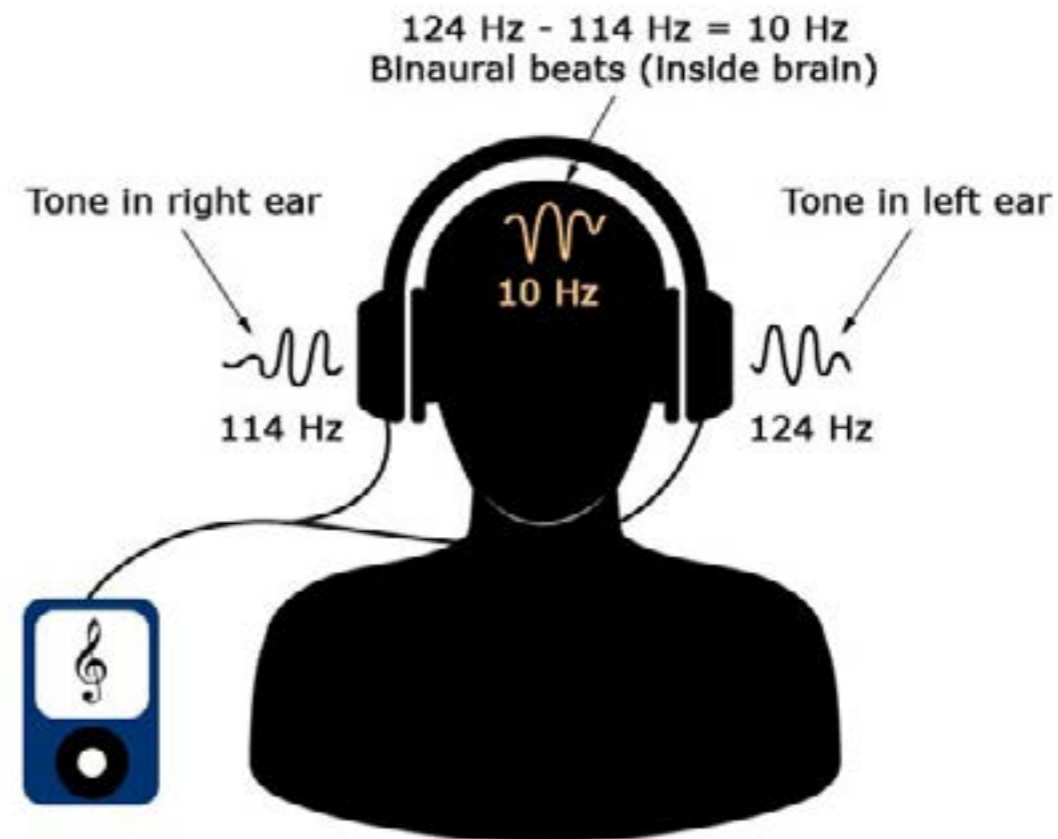
برخلاف سایر سلول های بنیادی انسانی بالغ، نرخ تکثیر این سلول های بنیادی، با افزایش سن ثابت باقی می ماند. این بدین معنی است که این سلول ها بسیار با ثبات بوده و می توان از آن ها برای مطالعه روندهای طبیعی پیری نیز، استفاده کرد. محققین گام بعدی این مطالعه را نحوه تنظیم کروماتین در سلول های بنیادی مزانشیمی می دانند.

Source: Medicalnewstoday

مطالعه ای در دانشگاه پنیسلوانیا نشان داده است که سلول های بنیادی بالغی که به طور مستقیم از چربی انسان جدا می شوند، در مقایسه با سایر سلول ها، مانند فیبروبلاست های پوستی، با دوام تر هستند و دارای این پتانسیل اند که در درمان های ضد پیری استفاده شوند. این کشف بعد از ایجاد یک مدل برای مطالعه ی پیری زمانی این سلول ها، صورت گرفته است.

پیری زمانی، چرخه ی زندگی طبیعی سلول ها را نشان می دهد که با چرخه ی زندگی سلول های غیر طبیعی با سلول های دست کاری شده در آزمایشگاه، متفاوت است.

محققین به منظور حفظ سلول ها در شرایط طبیعی شان، سیستمی را برای جمع آوری و ذخیره آن ها و بدون دستکاری آن ها طراحی کرده اند که این سلول ها را برای استفاده در این مطالعه، مهیا کنند. دانشمندان دریافته اند که سلول های بنیادی ای که به طور مستقیم از چربی انسان جمع آوری شده اند، تحت عنوان سلول های بنیادی مشتق شده از چربی، می توانند بیش از آنچه تصور می شود، پروتئین سازی انجام دهند. این یافته در مورد سلول های جمع آوری شده از افراد با سنین مختلف نیز، صدق می کند. این مطالعه نشان می دهد که این سلول ها حتی اگر از بیماران با سنین بالا نیز جدا

شود و این خود باعث وابستگی روانی افراد به دیجیتال درآگزمی شود.

حال اگر در جهت مخالف این استفاده های ناصحیح از موسیقی، پیشنهاد می شود تحقیقاتی در جهت چگونگی استفاده از آن در درمان بیماران صورت بگیرد. یا با توجه به موارد فوق، اگر تحقیقاتی پیرامون این مساله که چگونه می توان با این ابزار ترشح انکفالین ها را تحریک کرد، ظرفیت دستیابی به سبک جدیدی از بی هوشی ها و بی حسی ها در حین عمل جراحی دور از انتظار نخواهد بود!

منابع

-مخدر های دیجیتال، از ادعا تا واقعیت، نوشته ی ابوالقاسم رجبی
-summary: 15 theses about digital future -pew research center

کراک، هروئین، حشیش، ماریجوانا، ریتالین و بسیاری از مواد دیگر و حتی الکل را در مغز مصرف کنندگان شبیه سازی کنند و نحوه ی اثر آن بدین صورت هست هر کدام از این اصوات با توجه به نوع و... می تواند باعث ترشح انتقال دهنده ی عصبی خاصی شود که به عنوان مثال می توان به سروتونین اشاره نمود که ترشح آن به صورت نا همگون با تحریک عوامل صوتی می تواند تداعی کننده ی اثر استفاده از ریتالین باشد و فروشندگان این مخدر های صوتی این گونه صوت را با نام ریتالین در بازار های اینترنتی با قیمت های بالا ارائه می کنند و کسانی هم که به این نوع از موسیقی معتاد شدند، چاره ای جز خرید آن ندارند. این نوع موسیقی می تواند با شرطی سازی در اثر ترشح موادی همچون دوپامین، که مادی ای فرح آمیز و نشاط آور است؛ باعث میل بیشتر گرایش به آن ها می

حضور اساتید محترم و دانشجویان فعال داروسازی دانشکده داروسازی همدان در بیستمین سمینار دانشجویان داروسازی سراسر کشور IPSS۲۰

گردید؛ از دانشکده‌ی داروسازی همدان، ۲۲ نفر از دانشجویان به صورت شرکت کننده با ارائه‌ی مقاله و شرکت کننده‌ی آزاد، به همراه تعدادی از اساتید محترم دانشکده‌ی داروسازی، همچون سرکار خانم دکتر شیرین مرادخانی، سرکار خانم دکتر مژده محمدی، سرکار خانم دکتر سارا عطایی، جناب آقای دکتر رضا محجوب و جناب آقای دکتر محمد مهدی محبوبیان، به عنوان داور بخش ارائه‌های شفاهی و پوستر، و نیز تعدادی دیگری از اساتید به عنوان داور غیر حضوری، همچون سرکار خانم دکتر مریم مهرپویا، حضور داشتند. بی شک این حضور فعالانه دانشجویان و اساتید دانشکده داروسازی همدان، در این سمینار کشوری، بی سابقه و قابل تقدیر می‌باشد.

سمینار دانشجویان داروسازی سراسر کشور (Iranian Pharmacy Students' Seminar)، یا به اختصار IPSS، از سال ۱۳۷۳، هرساله به میزبانی یکی از دانشکده‌های داروسازی، برگزار شده است. ایده‌ی برگزاری این سمینار، برای نخستین بار توسط انجمن اسلامی دانشجویان دانشکده داروسازی تبریز در سال ۱۳۷۲ مطرح شد. سمینار دانشجویان داروسازی سراسر کشور، بزرگ‌ترین سمینار مستقل دانشجویی کشور است که دانشجویان خود تصمیم‌گیرنده و برگزارکننده اصلی سمینار هستند و با سابقه برگزاری بیست دوره مداوم، هم چنان به فعالیت خود در دو حوزه‌ی صنفی و علمی، ادامه می‌دهد و مشابه آن در هیچ یک از گروه‌های دانشجویان پزشکی و غیر پزشکی کشور، وجود ندارد. در بیستمین سمینار دانشجویی که از تاریخ ۹۶/۱/۲۳ تا ۹۶/۱/۲۵ در استان تهران، در محل هتل المپیک، برگزار

معرفی رشته‌ی علوم آزمایشگاهی

صنعت و بازار کار :

از آنجا که مهمترین محل اشتغال فارغالتحصیلان این رشته، آزمایشگاههای تشخیص طبی است، به معرفی بخشهای مختلف یک آزمایشگاه تشخیص طبی بخشهای موجود در یک آزمایشگاه تشخیص طبی عبارتند از:

۱. بخش پذیرش و جواب دهی. ۲. بخش نمونه برداری. ۳. بخش بیوشیمی. ۴. بخش هماتولوژی و بانک خون. ۵. بخش میکروب شناسی و قارچ شناسی. ۶. بخش انگل شناسی و ادرار. ۷. بخش هورمون شناسی. ۸. بخش سم شناسی و گازهای خونی. ۹. بخش پاتولوژی و ستیولوژی. ۱۰. بخش ایمونولوژی.

درباره تأسیس آزمایشگاه تشخیص پزشکی گفتنی است که در حال حاضر بر اساس مجوز وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، کسانی حق تأسیس آزمایشگاه تشخیص پزشکی دارند که در یکی از رشتههای پاتولوژی یا علوم آزمایشگاهی دارای درجه دکترای حرفهای باشند.

روز بزرگداشت علوم آزمایشگاهیان:

روز ۳۱ فروردین از سال ۱۳۳۷ با گرامیداشت دانشمند ایرانی، سید اسماعیل جرجانی، بنیانگذار علم آزمایشگاه عنوان روز علوم آزمایشگاهیان تعیین شد.

علوم آزمایشگاهی یکی از شاخه‌های علوم پزشکی است و بیشتر با آنالیز آزمایشگاهی خون، مایعات و بافتهای بدن انسان با هدف تشخیص بیماری، پیگیری درمان و حفظ سلامت افراد جامعه سر و کار دارد. در ایران رشته علوم آزمایشگاهی در مقطع کارشناسی پیوسته ۰۳۱ واحد دارد که ۰۱ واحد آن کارآموزی در مراکز درمانی است. دوره کاردانی دارای ۲۷ واحد است. همچنین در دوره کارشناسی ناپیوسته ۱۱ واحد درسی ارائه می‌شود.

ادامه تحصیل:

با وجود اینکه چندین سال از حذف رشته‌ی علوم آزمایشگاهی در مقاطع بالاتر از کارشناسی میگذرد اما وجود گرایش‌های فراوان تا حدی این کمبود را جبران کرده اند. از رشته‌های موجود می‌توان به بیوشیمی بالینی، خون شناسی، ایمنی شناسی، میکروب شناسی، قارچ شناسی، باکتری شناسی، ژنتیک انسانی، انگل شناسی، سم شناسی و ویروس شناسی اشاره کرد. باید توجه کرد که این رشته بیشتر به جنبه تشخیصی تکیه دارد و کمتر با بیمار برخورد پیدا می‌کند. فارغ التحصیلان مقاطع بالاتر از کارشناسی امکان تدریس در دانشگاه‌های پزشکی را هم دارند. فارغ التحصیلان مقطع دکترای امکان راه اندازی آزمایشگاه در گرایش خود را دارند. در حال حاضر تلاش‌های زیادی برای راه اندازی مجدد دوره دکترای حرفه‌ای علوم آزمایشگاهی در جریان است.

مصاحبه با دکتر فرشاد رستم پور

تنگاتنگی با کمیته تحقیقات داشتم.

حاصل کارهای پژوهشی من چاپ ۱۴ مقاله در مجلات مختلف، ۲۰ مقاله در کنگره های مختلف ملی و بین المللی، داوری در کنگره های مختلف داخلی، داوری ۱۵ مقاله برای مجلات انگلیسی و ۱۰ مقاله برای مجلات فارسی زبان، دبیر دو دوره کنگره دانشجویان علوم پزشکی همدان و سه بار پژوهشگر برتر دانشگاه همدان و داور برتر پانزدهمین کنگره دانشجویان علوم پزشکی کشور در شاهرود بوده است.

من کمیته تحقیقات رو مثل خونه خودم دوس داشتم، با تمام وجود واسه پیشرفت اون تلاش میکردم، با بچه هایی که اونجا حضور داشتن کاملا رفتار دوستانه ای داشتم و تمام تلاشم پیشرفت کمیته تحقیقات همدان و دانشجویهای اون بود، تئوری حاکم بر کمیته تحقیقات کشوری در اون دوره که من هم برای پیاده سازی اون تمام تلاشم رو میکردم چون به اون اعتقاد داشتم این بود که هدف کمیته تحقیقات دانشجویی بیشتر تربیت و آموزش مدیرانی برای اداره سیستم پژوهشی آینده بود، تئوری که منتقدانی هم داشت ولی من تا بودم همین تئوری رو پیاده کردم، دانشجویها در کمیته تحقیقات یاد میگیرن با هم همکاری کنن

۱- جناب دکتر، مرکز پژوهش در موفقیت امروز شما چه نقشی دارد؟

در کل انجام کارهای پژوهشی و حضور تو کمیته تحقیقات برا خود من خیلی مفید بود و شخصا راضیم، به سری قوانین در مورد استعداد درخشان شدن و ادامه تحصیل و سرباز پژوهشگر هست

لحظاتی گرانقدر در کنار یک پژوهشگر نمونه ؛ کسی که مرکز پژوهش هرگز او را از یاد نخواهد برد. معرفی ایشان را از زبان خودشان بشنوید.

فرشاد رستم پور فارغ التحصیل رشته پزشکی (در سال ۹۳) هستم، اهل استان ایلام خیلی خوشحالم که بعد ۳ سال دوری از دانشگاه و جو کمیته تحقیقات در خدمت شما دوستان خوبم هستم. من ورودی سال ۸۶ هستم و از ترم دوم و از طریق آقای دکتر طویلانی با پژوهش آشنا شدم، ترم ۳ بودم که در خدمت آقای دکتر طویلانی و مرحوم دکتر حسن زاده کم کم اصول کارهای پژوهشی رو یاد گرفتم، از ترم چهارم به طور جدی کار پژوهشی رو شروع کردم و همزمان دو طرح پژوهشی با دکتر طویلانی و دکتر صبوری قناد انجام دادم که حاصل اون کارها چاپ دو مقاله ISI بود، از ترم پنج وارد کمیته تحقیقات شدم و ترم ۶ در انتخابات کمیته تحقیقات نفر اول دانشکده پزشکی شدم و یک ترم بعد دبیر کمیته تحقیقات دانشجویی شدم و از اون موقع تا روز فارغ التحصیلیم ارتباط

که توصیه میکنم همه برن کامل دستورالعمل های مربوطه رو بخونن چون خیلی برای آینده مفیده (مخصوصا برای استریت های پزشکی و دانشجویایی که میخوان ارشد و دکترا بگیرن و البته برای پسرها و یا در واقع مردان عزیز! که باید برن سربازی). های انجام کارهای پژوهشی پژوهشگرهای قابلی بشن (با آموزش مهارت های روش تحقیق، مقاله نویسی، روش های آماری و...)

۲- یک سوال پر تکرار فعالیت در مرکز به وضعیت آموزشی شما لطمه نزد.؟

اینکه حضور تو کمیته تحقیقات میتونه به فعالیت های آموزشی (درس خوندن!!) لطمه بزنه باید عرض کنم خدمتتون که جواب این سوال هم "نه" و هم "آره" ست! چون کاملا به خود فرد مرتبطه، درواقع یه دانشجو هم میتونه به فعالیت های آموزشی و هم فعالیت های پژوهشیش و هم به ورزش و سرگرمیش برسه، و به نظر من اونقدر وقت داریم که به همه شون در حد معقولی برسیم، همانطور که مثال های زیادی برای این موضوع وجود داره، فقط چند نکته باید بگم خدمتتون: ۱- اولویت اصلی درس خوندن باشه! ۲- اگه فقط درس بخونین و کار دیگه ای نکنین کم کم خسته میشین و انجام کارهای پژوهشی به شما انرژی خیلی خوبی میده و افق زیبایی رو واستون ایجاد میکنه چون پژوهش انتها نداره (مطمئنا بعضیا با من مخالفن) ۳- هر کسی در هر رشته و هر مقطعی نیاز داره کارهای پژوهشی رو کامل یاد بگیره ولی لازم نیست همه پژوهشگر بشن! (ایشاله منظور رسوندم!)

۳- در تعامل با اساتید، دانشجو باید پیشقدم باشد یا اساتید باید دانشجویان را ترغیب کنند؟

برای اینکه یه پژوهشگر خوب بشیم باید خیلی پیگیر باشیم (به

صورت عامیانه به شدت سیریش! و پیله و مایتعلق به!) ، باید بچسبیم به اساتید تا ازشون یاد بگیریم، باید به زور ازشون ایده بگیریم، باید به زور نظر مساعدشونو جلب کنیم (البته این موضوع بیشتر در مراحل اول و شروع کارهای پژوهشی بیشتر ضروریه و در مراحل بعدی که ما خودمونو ثابت کردیم این همکاری کم کم دوطرفه تر و با علاقه طرفین انجام میشه) برای اینکه پژوهشگر خوبی بشین زیاد مقاله بخونین، برای اینکه ایده خوب پیدا کنین، برای اینکه خوب مقاله بنویسین، برای اینکه بدونین چه مقاله ای رو برای چه مجله ای بفرستین و برای اینکه علاقه هر مجله رو پیدا کنین زیاد مقاله بخونین.

۴- در مورد سرپرست مرکز لطفا جمله ای بفرمایید.

یکی از سعادت هایی که من در این مدت داشتم افتخار شاگردی خانم دکتر رنجبر بوده و البته هنوزم هست چون من خودمو شاگرد همیشه اساتید خوب و عزیز و دلسوزم سرکار خانم دکتر رنجبر و آقای دکتر طویلانی میدونم.

۵- اگر خاطره ای از مجموع دوران حضور در مرکز دارید بفرمایید؟

تابستات سال ۹۳ که آخرین حضور من تو کمیته تحقیقات و کنگره های دانشجویی بود (در شاهرود)، موقع اختتامیه خواستن داواری برتر رو معرفی کنن، دو نفر رو معرفی کردن آقای دکتر سیف پناهی (دبیر وقت کمیته) از من پرسید ملاک انتخاب داور برتر چیه؟! من بهش گفتم همش بر اساس لایحه، هرکی لایحه بیشتری داشت داور برتر میشه ما که نفوذی تو کمیته کشوری و وزارتخونه نداریم داور برتر نمیشیم! هنوز فعل جمله م تموم نشده بود که مجری گفت: آقای فرشاد رستم پور!!

Razi
Metallurgical
Research
Center

مرکز پژوهش‌های متالورژی رازی
پژوهش‌های فلزات، نئوپلاستیک‌ها و فلزات

پژوهشکده بوعلی

تاسیس ۱۳۷۵

Avicenna Research Institute

مرکز همایش‌های پژوهشکده رویان
ROYAN INSTITUTE CONGRESS CENTER